

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 2405

Αριθμ.

Έν Χίω τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου 2025

Διεκπ. 1400

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
ΑΡ. 88**

Πρός
Τόν Ἱερόν Κλῆρον
καί τόν εὐσεβῆ λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως

«Ἐφθάσαμε στό {26}.

*Ένα χρόνο πιό κοντά πρὸς τό τέρμα μας.
Τί παρηγοριά αὐτό τό τέρμα ἀφοῦ δέν εἶναι ἀδειανό,
ἀλλά τό πληροῖ ὁ τά πάντα πληρῶν Θεός μας!»
(+Χαλκίδος Νικόλαος)*

Χριστιανοί μου!

Ἡ τρισήλιος Θεότης χαρίζει εἰς τήν ἀνθρωπότητα μίαν ἀκόμη ἐνιαύσιον περίοδον, ἕνα ἀκόμη ἔτος σωτήριον, ἔτος δηλαδή πού μᾶς ὀδηγεῖ πλησιέστερον πρὸς τό πέρας τοῦ βίου μας καί μᾶς καλεῖ νά ἐργασθῶμεν διά τήν σωτηρίαν μας. Αὐτό ἄλλωστε σημαίνει σωτήριον ἔτος 2026. Σημαίνει ὅτι ἔχουν παρέλθει 2026 ἔτη, ἀφ' ὅτου «σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν», ἀφ' ὅτου «ἐτέχθη ἡμῖν ... Σωτήρ, ὃς ἐστίν Χριστός Κύριος».

Πῶς ὁμως θά διέλθωμεν τό ἔτος αὐτό, πῶς θά ἐργασθῶμεν διά νά ἀποβῆ πρὸς σωτηρίαν μας; Ἡ ἐποχή, εἰς τήν ὁποίαν ζῶμεν, εἶναι χρόνος μεταπτωτικός καί παρουσιάζεται ὡς ἐποχή ἀποστασίας ἀπό τό θέλημα, τόν Νόμον τοῦ Θεοῦ. Θεσμοί αἰωνόβιοι, ὅπως ἡ οἰκογένεια, κλονίζονται. Δομαί κοινωνικά, πού

ἔχουν δοκιμασθῆ, ναρκοθετοῦνται. Ἀξίαι πνευματικάι, ὅπως τό δίκαιον, ἡ τιμή, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, ποδοπατοῦνται ἀσυστόλως. Τό ἀνθρώπινον πρόσωπον ἀμαυρώνεται. Αἱ πτέρυγες τῆς ψυχῆς, διά πτήσεις πέραν τοῦ φθαρτοῦ καί τοῦ ἐφημέρου, ψαλιδίζονται. Ἐνας λίβας καυστικός ὑλοφροσύνης ὑπεισέρχεται εἰς πλείστας ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, διά νά μαράνη πᾶσαν εὐγενικήν προσπάθειαν. Ἡ σύνολη εἰκὼν τοῦ κόσμου εἶναι ἀνησυχητική, εἶναι ἀτελής.

Ὁ τέλειος ἄνθρωπος, γράφει ὁ ἅγ. Εἰρηναῖος, ἀποτελεῖται ἀπό ψυχῆ, πού ἔλαβε τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί συνεδέθη μέ τήν κατ'εἰκόνα Του πλασθεῖσαν σάρκα. Κατά τόν ἅγ. Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν «ὁ πνευματικός ἄνθρωπος ἐκ τριῶν ὑφίσταται· χάριτος Πνεύματος ἐπουρανίου, ψυχῆς λογικῆς καί γῆϊνου σώματος». Ὁ ἄνθρωπος, λοιπόν, ὑποτασσόμενος εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα, γίνεται πνευματικός, ἀποκτᾶ τάς ἀνεκτιμήτους ἀρετάς, πού ὁμορφαίνουν τήν ζωὴν του καί τόν κόσμον: «ὁ δέ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια» (Γαλ. ε' 22-23). Αὐτά τά δῶρα τοῦ Ἁγ. Πνεύματος εὐχομαι, Χριστιανοί μου, νά ἔχωμεν καί νά ἐργασθῶμεν κατά τήν διάρκειαν τοῦ νέου ἔτους.

Ἡ ἀγάπη εἶναι «ἡ πρώτη καί μεγάλη ἐντολή», ἐπί τῆς ὁποίας «ὁλος ὁ νόμος καί οἱ προφῆται κρέμανται». Ἡ ἀγάπη εἶναι νά προσφέρῃσαι, νά θυσιάζῃσαι πρὸς χάριν τοῦ ἄλλου, εἶναι ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐχομεν ἀγάπην, ἐάν τηρῶμεν τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, γράφει ὁ μαθητῆς τῆς ἀγάπης.

Ἡ χαρὰ εἶναι ἡ μετοχή εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. «Χαίρετε» εἶναι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μετὰ τήν Ἀνάστασίν Του. «Χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τήν χάριν εἰληφότα» ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἡ εἰρήνη εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, διαφορετικόν ἀπό τάς ὑποσχέσεις τοῦ κόσμου «Εἰρήνην τήν ἐμὴν δίδωμαι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσι, ἐγὼ δίδωμαι ὑμῖν». Εἶναι ἡ «ἄνωθεν εἰρήνη», ἡ

συμφιλίωσις τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ἑαυτόν του, μέ τόν Θεόν, μέ ὅλον τόν κόσμον.

Ἡ μακροθυμία εἶναι ἡ ἀρετή τῆς μιμήσεως τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπομονή καί ἡ ἀμνησικακία, ἡ ἀνοχή καί ἡ συγχωρητικότητα. «Μακροθυμεῖτε πρός πάντας» γράφει ὁ Απόστολος τῶν ἐθνῶν καί «μακροθυμήσατε, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου» προτρέπει ὁ ἀδελφός Θεός.

Ἡ χρηστότης εἶναι ἡ χρησιμότης καί ἡ ἀνεκτικότητα. Ὁ χρηστός ἄνθρωπος γίνεται διάκονος τῶν ἄλλων, μιμεῖται τόν Κύριον τόν δόντα «τήν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν», ἀλλά καί ἀνέχεται καί καταδέχεται ὅλους τούς ἄλλους «Χρηστός ἐστίν ὁ Κύριος ἐπί τούς ἀχαρίστους καί πονηρούς».

Ἡ ἀγαθωσύνη εἶναι ἡ ἐξωτερίκευσις τῆς ἀγάπης πρός τόν ἄλλον «ἐάν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐάν διψᾷ, πότιζε αὐτόν». Διά τῆς ἀγαθωσύνης νικᾶται ὁ πονηρός, «νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τό κακόν», καί μιμούμεθα τό Θεόν, ὁ Ὅποιος «τόν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπί πονηρούς καί ἀγαθοῦς καί βρέχει ἐπί δικαίους καί ἀδίκους».

Ἡ πίστις εἶναι τό θεμέλιον τῆς ἀρετῆς, ἡ στροφή τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν Θεόν, ἡ ἀναζήτησις τοῦ θείου προσώπου Του. Εἶναι ἐξοδος ἀπό τόν κλοιόν τοῦ πτωχοῦ καί μικροῦ ἑαυτοῦ μας πρός ἕνα κόσμον ὑπερβατικόν καί οὐράνιον, Εἶναι «ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τόν κόσμον».

Ἡ πραότης σημαίνει, κατά τόν ἅγ. Ἰωάννην τῆς Κλίμακος νά παραμένῃ ἀκίνητος καί ἀτάραχος ἡ ψυχὴ καί εἰς τὰς προσβολάς καί τήν ὑποτίμησιν, καί εἰς τούς ἐπαίνους. Ἡ πραότης, κατά τόν ἅγ. Νεκτάριον, εἶναι μία ἡρεμία ἀγαθῆς ψυχῆς, πού ἀγαπᾷ τόν Θεόν καί τόν πλησίον.

Ἡ ἐγκράτεια εἶναι μία καθολική ἀρετή, πού περιλαμβάνει ὅλας τὰς ἀρετάς. Ὁ ἅγ. Διάδοχος Φωτικῆς ἐξηγεῖ: «Ἡ ἐγκράτεια εἶναι τό γενικόν ὄνομα ὅλων τῶν ἀρετῶν, γιατί τίς περικλείει ὅλες μέσα της, δι' αὐτό ὁ ἐγκρατευόμενος πρέπει νά ἐγκρατεύεται σέ ὅλα ... Πρέπει ὁ ἐγκρατευόμενος νά καλλιεργῇ φιλόπονα ὄχι μόνο τίς

ἀρετές, πού ἔχουν ὡς ἐπίκεντρον τό σῶμα, ἀλλά καί ἐκεῖνες πού ἔχουν τήν δύναμη νά καθαίρουν καί νά λαμπρύνουν τόν ἐσωτερικόν ἄνθρωπον».

Χριστιανοί μου!

Αὐτό συμβουλεύει καί προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας νά εἶναι τό περιεχόμενον τῆς ζωῆς μας κατά τό νέον ἔτος. Νά ἐπανέλθωμεν εἰς τήν πνευματικήν μας πορεία. Νά δώσωμεν εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα τό τιμόνι τῆς ζωῆς μας. Νά καλλιιεργήσωμεν τούς καρπούς Του, μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, διότι «τά καλά (ἔργα) οὐ τῆς ἡμετέρας ἐπιμελείας δεῖται μόνον, ἀλλά καί τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας», κατά τόν ἱ. Χρυσόστομον.

Εὐχόμεθα λοιπόν τό σωτήριον ἔτος 2026 νά εἶναι ἔτος ἀγάπης, χαρᾶς, εἰρήνης, μακροθυμίας, χρηστότητος, ἀγαθωσύνης, πίστεως, πραότητος, ἐγκρατείας, νά εἶναι ἔτος ἀγιοπνευματικόν, νά εἶναι ἔτος Θεοῦ.

ΜΕΤΑ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΕΥΧΩΝ

Χρῆστος Μάρκος

+ Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ